

Rots in de branding

Een toneelstuk

door

Stefan Pietersen

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROTS IN DE BRANDING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **STEFAN PIETERSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

DECOR:

Stapels van allerlei elektronische apparatuur: computers, laptops, een wasmachine, een wasdroger, een televisie, radio's, een notebook, een modem, moderne stoelen, een tweezitter, keyboards, een drumstel, pick-ups, een staafmixer, een basversterker, keukenapparatuur, elektrische deken, dvd's, cd's. En boeken. Heel veel boeken. In het midden, achter de stapel ligt een groot kleien of papier-maché rotsblok en aan weerszijden van het toneel staan twee tafels met daaraan de acteurs: een man van een jaar of vijfendertig en een meisje van een jaar of dertien. Ze tikken op een laptop de hiernavolgende tekst, die verschijnt op een scherm achter op het toneel.

Scène 1

MEISJE: Heb jij nog een notebook?

VADER: Eens even kijken. (...) Eh, ja. Heb jij een elektrische deken?

MEISJE: Ja, maar...

VADER: Nee, zo gaat het spel niet. Heb jij een elektrische staafmixer?

MEISJE: Waar heb je die voor nodig? Je kunt toch ook gewoon...?

VADER: Niet mee bemoeien. Heb jij hem of niet?

MEISJE: Wat voor spelletje is dit eigenlijk?

VADER: Oh, dat deden ze vroeger, in mijn tijd nog weleens. Het heet Memory.

MEISJE: Wat voor iets? Memory?

VADER: Ja, een kaartspelletje.

MEISJE: Zoiets als een tomtom?

VADER: Een wat?

MEISJE: Die wijst de weg.

VADER: Oh, dat is wel handig? Ik ben de weg al een tijdje kwijt. Heb jij een tomtom voor me?

MEISJE: Eh... Nee, heb ik niet. Maar die ben jij toch?

VADER: Wacht, we moeten even wat ballast lozen. Anders kapseizen we nog.

MEISJE: Kap-wat?

VADER: Anders slaan we nog om en gaat de heleboel overboord.

MEISJE: Oh. Gaat het dat niet sowieso? Dat was toch het plan? *(er klinken schoten in de verte, achter op het toneel flakkeren lichten op. Vader schrikt op, gaat recht zitten. Acteurs beginnen nu met spreken. Laatste tekst blijft op het scherm staan)*

VADER: Wat bedoel je? Je weet toch waar we mee bezig zijn nu?

MEISJE: Help me even herinneren. Ik ben niet zoals jij.

VADER: Nee, dat weet ik. Maar dat is nu juist de hele bedoeling van waar we ons hele bestaan mee bezig zijn. We lozen en nemen weer in. Op het moment zijn we bezig met waar we mee bezig zijn.

MEISJE: Dat heb ik weleens op school gehad. Dat is een... eh... Nou ja, iets dinges... Je... Eh... Zeg dat nog eens. Wat zei je?

VADER: Je bedoelt: 'we zijn bezig met waar we mee bezig zijn'?

MEISJE: Ja, dat snap ik niet.

VADER: Dat komt ook pas verder in het leven voor. Begin maar vast met er over nadenken. Dan komt het wel.

MEISJE: Shit, pap. Nee! Ik wil het nu weten!

VADER: Dat kan, maar dat kan niet.

MEISJE: Blijf je bezig?!

VADER: Hm, moet nog wat in veranderd worden. Ze steigert weer.

MEISJE: En jij doet precies waar je zelf zin in hebt. En... Nee, even luisteren! En daarna was je je handen in onschuld.

VADER: Weet jij of er nog droge handdoeken zijn?

MEISJE: Dan moet ik even in de wasdroger kijken. Wacht even...

VADER: Blijf maar zitten, dat droogt vanzelf wel.

MEISJE: Nee, je weet toch dat onschuld, als je het afdroogt, dat het dan stolt in schuld?

VADER: Ja, dat is ook weer zo. Kijk maar even in de droger dan.

MEISJE: Hé, gefopt! Die heb ik helemaal niet. Die heb jij!

VADER: Oh, ja. Klopt. Waar hadden we dat ding ook weer voor nodig?

MEISJE: Om de onschuld te drogen, zonder dat het ons weer bezoedelt.

VADER: Werkt dat?

MEISJE: Nee.

VADER: Nou ja, kwaad kan het ook niet echt, behalve dat het erg veel energie kost, wat weer ten koste gaat van het milieu. Waarom doen ze dat soort overbodige uitvindingen?

MEISJE: Kweet niet. Om vrouwen te paaien, denk ik.

VADER: Kijk jij even of het nat genoeg is, dan. En hang het overtollige vocht even aan de waslijn.

MEISJE: Waslijn? Wat is dat?

VADER: Dat is een touw dat je dan aan twee kanten vastmaakt en daar je was mee droogt. Als het niet regent natuurlijk.

MEISJE: Het heeft niet geregend, maar..

VADER: Nou dan!

MEISJE: Het heeft al veel te lang niet geregend. Ik verveel me. Heb jij een stereotoren?

VADER: Ja, die heb ik. Maar die krijg je niet. We waren net zo goed aan de praat.

MEISJE: Ah, toe!

VADER: Nee. Heb jij een gitaar plus versterker?

MEISJE: Ja, maar...

VADER: Ja, maar wat...?

MEISJE: Waar heb je een versterker voor nodig?

VADER: Omdat je anders... Ach, gelijk heb je! Ze hebben het toch al rap genoeg door dat je overlast veroorzaakt.

MEISJE: Dat jij overlast veroorzaakt, bedoel je.

VADER: Zeg, ga jij nou ook al beginnen?

MEISJE: Laten we daar maar even over zwijgen. Je geeft het hele middenstuk van onze discussie al prijs. We waren nog aan het beginnen, weet je nog?

VADER: Dat is zo. We zijn net aan het beginnen. Maar daar zit nu net de crux. We moeten om opnieuw te beginnen wel een eindje op weg zijn.

MEISJE: Dat snap jij?

VADER: Heb jij nog een koelkast, een pick-up speler, een wasmachine, een notebook, een kwartshorloge, een radio, een televisie, een...

MEISJE: Hou maar op. Die heb ik al een tijdje. Waar wachtte je op?

VADER: Ja, je hebt gelijk. We moeten ze maar eens halen.

Scène 2

(Vader staat op en klapt in zijn handen. Van de coulissen komen twee mannen op en pakken stuk voor stuk de genoemde items op en dragen die weg van het toneel. Het meisje tikt de items stuk voor stuk op het scherm waarna de verhuizers die in die volgorde van het toneel af dragen. Vader staat erbij en wijst de spullen aan. Vader zingt ondertussen het liedje 'Waar de mensen komen', a capella: Het meisje zingt de melodie. Gaandeweg beginnen de verhuizers mee te fluiten.

Waar de mensen komen

Kookfornuis, wasmachine

Koelkast, eethoek, wasdroger

Je kunt zeggen dat ik het heb getroffen

Tafel, stoelen, tweezitter.

Maar ik wil daar zijn waar de mensen komen

Hun aanwezigheid maakt dat ik me niet zo eenzaam voel

Dat dode gevoel wat in te tomen

Maar men stoort zich al aan woorden die ik goed bedoel.

Op het werk geen conversatie

Iedereen doet wat hem wordt opgedragen

Hoogstens soms wat technische dictatie

Wat 'hoe', 'tot morgen' en verder geen vragen.

(refr.)

Geboorte en sterven; maakt niet uit

Het gaat om hetgeen er tussenin

Maar als je daar ook op leegte stuit

dan heeft dat leven ook geen zin.

(refr.)

Ik wil daar zijn waar de mensen komen
Ik wil daar zijn waar de mensen komen
Ik wil daar zijn waar de m....

Plotseling begint een mannenstem te razen, terwijl de geluidsband er onder duizend bommen en granaten en rollende tanks en jagende vliegtuigen laat horen.)

STEM: Is het nu afgelopen met dat gedoe? Ik dacht toch zeker dat we een afspraak hadden. Ik ben het spuugzat! Maandag bel ik de roofoverbouwing! Godverdomme! Dit kan niet langer zo!

VADER: Nee, nou moet jij eens ophouden. Kom nou gewoon eens fatsoenlijk praten. Dit is toch geen doen? Ik ben Robert. Weet jij dat? Nee, want we hebben nooit gepraat. Je hebt alleen maar geschreeuwd vanuit het raampje, met zicht op hel. Waar heb jij nou eigenlijk zo'n last van? Is de wereld je niet gehoorzaam genoeg? Ik zing! Is dat nou zo'n ramp? Ga je moeder vervelen met je burengerucht! Ja ja, raas maar door. Ik heb hier geen zin in. Dit heeft toch geen zin zo! Je hoort een muizenscheet en begint al te klagen en vooral te schreeuwen. Weet jij waar jij eigenlijk last van hebt? Jezelf! Ik doe er blijkbaar niet toe. Plaats dát maar op Facebook. Zeg dat maar tegen roofoverbouwing. Laat mij erbuiten! LUL! *(de verhuizers laten, op LUL!, de tweezitter die ze op dat moment van het toneel aan het dragen waren, vallen en vluchten van het toneel af)*

Scène 3

VADER: Hè, het Alweer begint weer te zeuren, hoor!

MEISJE: Hè, alweer het Alweer! Kunnen we daar dan nooit mee ophouden?

VADER: Ja, wat is er toch met deze tijd aan de hand? Ik snap het niet. Waar stoort het Alweer zich toch aan? Mogen we dan straks ook niet meer zingen? Ik begrijp die mensen niet. Wat willen ze nou eigenlijk in het leven?

MEISJE: Hetzelfde als wij. Een heleboel uit het leven roepen.

VADER: Ja, dat weet ik wel. Mooie omdraaiing, trouwens. Ik ben trots op je. Een heleboel UIT het leven roepen. Ja, is een mooie om mee verder te gaan. Want daar waren wij namelijk ook mee bezig. Een

nieuw begin maken. En daarom heb je ook niet nodig dat... Zeg, kom eens achter dat bureau van je vandaan! Ik wil je nu weleens zien.

MEISJE: Zo ver is het nog niet gekomen. Je mag me nog niet zien. En dit is geen poker.

VADER: Ha, geen poker! Ik mag je ook niet meer zien, hè.

MEISJE: Natuurlijk mag je me zien. Maar pas als ik en jij eraan toe zijn.

VADER: Ja, dat klopt, want...

MEISJE: En nu moeten we het over mijn moeder hebben.

VADER: Ja, want jij bent mijn dochter, hè. En je moeder bestaat nog niet, hè? Raar eigenlijk als ik er nu zo over nadenk... Want jij bestaat wel, terwijl je moeder nog niet bestaat.

MEISJE: Ja, of eigenlijk...

VADER: Niet meteen alles verklappen. We moeten dit spel nog even afmaken.

MEISJE: Afmaken is wel heel dubbelzinnig, hoor.

VADER: Ja, zo bedoel ik het ook weer niet. Maar ik heb wel een punt: we moeten eerst nog even voorbij dit afval-spel komen.

MEISJE: Bedoel je niet 'afvalrace'?

VADER: Nee, natuurlijk niet. Geen afvalrace! Kom nou. Daar is alle ellende nu net mee begonnen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto